

גיליון מס 23
שנה 86
ט"ו באלול תשפ"ג
1.9.2023

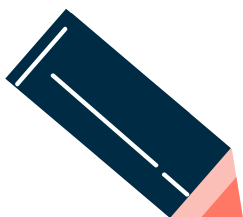

אלף - אוהל

גילים ולחן: נעמי עמיר

אלף - אוהל, בית - זה בית, גימל זה גמל גדול
מהי דלת - זוהי דלת עפותחת את הכל
הא - הדס, ווו הוא ורד עפרחו לי בחולות
זין - חית עתיהן ביחד זהו זר חבצלות.

בני העשט ובני העבע אלף-בית, אלף-בית
מציידיים בגיד וצבע אלף-בית, אלף-בית
ויוצאות במחול מחניים אלף-בית
אוזיות עטרים ועתיים אלף-בית.

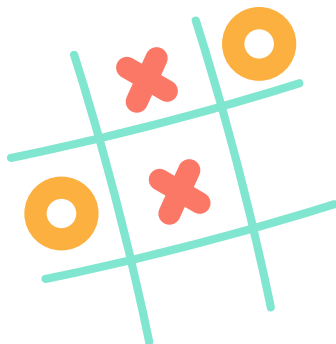

סית זה טוב ויוד זה יופי כך זה כן ולמד לא
הם וטן זה מן ונפת קח לך וטן גם לו
סמך - ספר, עין - עין פא - ספרד וגם פעלוע
צדיק - צחוק עד לב עמיים קוף זה קוף וריע זה -
ראע גדול על הכתפיים ילד טוב ידועלים.

בני העשט ובני העבע...

מה צדיק לבוא עכשיו? איפה עין? ואיפה וטן?
עין - עלום וטן - וטדה ונגמדה העבודה
עין - עלום וטן - וטדה ונגמדה העבודה
ד"ע לכל המטעפה ולך לך לדרכך.

בני העשט ובני העבע...

- עלון פנימי -

עריכה, הקלדה ועיטור:

כרמלה אורובן ואביב לשם

הגהה: טל קדר

עיצוב: Egg Design

alonimshaarhagolan@gmail.com

אלה העולים לכיתה א'

דרור גולן
נוגה פרידמן
מטר בוברוב
פלא בוברוב
אלי פלד
ענבל כהן
גליה צרי
עמית אבישר
תמרת שן
לני בן סירה
עמית ברק
יואב לסקה
סתיו מורייה
עמית גלעד

בהצלחה! שיהיה לכם מעניין ובכיף

מכתב לקראת תחילת השנה - תשפ"ד

5.8.2023

שלום לכולם,

אנחנו ממש בישורת האחרונה לקראת סיום החופש הגדול. ברצוני לנצל את ההזדמנות ולהודות למובילות הבתים ולצוות על ההתגייסות והמחויבות בתקופה זו של סוף ופרידות, על ראיית הילדים והפגנת רגישות אין-קץ לצרכיהם, על יצירת תכנים מותאמים ומושקעים במהלך החופש.

המובילות ואני ממשיכות בתכנון והיערכות לקראת תחילת שנת הלימודים, על מנת להגיע מוכנות ככל שניתן, בייחוד לאור השינויים המבניים שהמערכת עוברת. בתוך כך, מקיימות המובילות שיחות אישיות עימכם, ובהמשך בגן שקד תתקיים שיחת הורים בתאריך 31.8 השבוע מתקיימים ימי הביקורים - מעברים, בהם הילדים יבקרו בגן שקד ובכיוון. כל קבוצה תלווה על ידי אשת צוות קבועה. במקביל, בוגרי גן שקד יתארחו בכיוון וילוו גם הם על ידי הצוות.

נזכיר כי היום האחרון לשנת הלימודים הנוכחית הוא ב-22.8 ימי היערכות יתקיימו בין התאריכים 31.8-23 במהלכם הצוות יכין את הבתים לקראת תחילת השנה ב.1.9

פרטים על בתי הילדים:

בגן שקד יהיו 33 ילדים - שנתונים 2018-2020

הגננת המובילה - **דורון אויברמן**. ביחד עם דורון, גננת נוספת בשם **ליאת זית**. את דורון תחליף גננת בשם **אסיף** יום/יומיים בשבוע. סייעת - **רחל נחמני**, מטפלות - **גליה שוורץ**. בחודש הראשון לשנה ילוו את הילדים **אשלי**, **צוף וסופי** בקליטה בגן שקד.

בפעוטון חרצית יהיו 14 ילדים - שנתונים 2021-22 בחלוקה לשתי קבוצות.

מובילה - **תמר כץ**, מטפלות - **נופר גורביץ**, **נטע ארנון**, **עמית ששון**, **אשלי טרדווי**. **בית התינוקות** - צפוי להיפתח בהמשך שנת הלימודים.

משלימות מערכת: **סופי ויטלה**, **צוף תורן**, **אור בן-סירא**, **גוני זקון**, **יסמין מילר**, **שלי לוי**. בנוסף למכתב, יישלח בהמשך השבוע קישור לחוזה הדיגיטלי הכולל גם את כל הנספחים הרלוונטיים, מחירי שכר הלימוד ולוח חופשות. אתם תתבקשו לקרוא לעומק, למלא את ההצהרות ולבסוף לחתום.

שכר לימוד

השנה שכר הלימוד בבית התינוקות ובפעוטון יישאר כפי שהוא. בשכר הלימוד עבור גן שקד ישנה עלייה של 5% לעומת המחיר בשנה שעברה, עבור גן שקד - גן בוגר.

להלן המחירים המעודכנים:

מסגרת חינוכית סה"כ תשלום

בית תינוקות 3600 ₪

פעוטון 3290 ש"ח

גן שקד 2205 ₪

גורמי חוץ שעתידיים להיכנס לגנים:

- **חוגים:** נבקר אצל **יואל** בפינת החי, אצל **צאלה** בחוג התנועה בחלוקה לקבוצות וחוג מוזיקה עם **זיה** (בגן שקד). מתוכננים גם ביקורים בספרייה במהלך השנה. בנוסף, **וויין** יעביר חוג תנועה בשעות הצהריים.
- **תוכנית מעגן מטעם המועצה** - קיימת עבור גילאי 0-3, אשת מקצוע קבועה שמלווה את המובילות והצוותים לאורך השנה ומגיעה אחת לשבועיים.
- **הילה** היועצת הפדגוגית שמלווה את המערכת כבר תקופה ארוכה ותמשיך להיות כתובת עבור הצוותים וגם עבורכם ההורים.
- **בגן הבוגר**, כפי שהיה בשנים קודמות, יהיה ליווי של פסיכולוגית כמו גם יועצת מטעם משרד החינוך.
- **ימי הולדת** - נמשיך באותה המתכונת שהתקיימה בשנים האחרונות בה ימי ההולדת נחגגו בגן ללא נוכחות ההורים, מתוך תחושה שזה מיטיב עם הילד שחוגג וגם עם שאר הילדים ומאפשר לחגיגה להיות אותנטית ומשמעותית ככל שניתן ללא גורמי רקע. במהלך השנה ישנן הזדמנויות נוספות לשיתופי פעולה, לנוכחות הורית ולמפגש של ההורים עם אקלים הגן.
- במהלך שנת הלימודים נמשיך ונקיים תהליכים לשיפור תנאי העבודה וההעסקה של הצוותים, נשמר את כוח העזר הלוגיסטי שמסייע במשך היום כדי להקל על שגרת היום של המטפלות ולפנות אותם להיות עבור הילדים.

כולנו תקווה לשנה ברוכה בעשייה חינוכית ושיתופי פעולה, בהצלחה לכולנו.

גל וכל צוות הגיל הרך

החינוך החברתי במספרים

בשנת תשפ"ד הבאה עלינו לטובה יהיו בחינוך החברתי בסה"כ:

114 חניכים

כיפון 38

מרכז ד'ו' 35

מז"ח 16

נעורים 25

המועצה האזורית עמק הירדן

שעות האיסוף לבתי הספר לשנת הלימודים תשפ"ד

לכבוד מזכירות שער הגולן, כבכל שנה, גם בשנת הלימודים הקרובה תעמיד מועצה אזורית עמק הירדן מערך הסעות עבור היישובים אל מוסדות החינוך השונים.

להלן שעות האיסוף לבתי הספר לשנת הלימודים תשפ"ד ביישובכם:

תחנת ההסעות.	07:40	מול גלעד אוטובוס מספר 1
תחנת ההסעות אוטובוס צהוב- תגבור לאוטובוס מספר 1	07:45	מול גלעד אוטובוס מספר 2
תחנת ההסעות	08:05	בית ירח

בכל שאלה או בעיה ניתן לפנות אל דורון כהן, סדרן התחבורה במועצה -
טלפון נייד 0533044673 | טלפון קווי 04-8273524 | מייל tachbura@j-v.org.il

בברכה,

רענן סרי
מנהל אגף תפעול ושפייע

המועצה האזורית עמק הירדן

שעות האיסוף לחוגי המועצה תשפ"ד

כבכל שנה, גם בשנת הלימודים הקרובה תעמיד מועצה אזורית עמק הירדן מערך הסעות עבור היישובים אל החוגים השונים.

להלן שעות האיסוף לחוגים לשנת הלימודים תשפ"ד:

איסוף ראשון:

שעת יציאה	נק' התחלה	מסלול	הערות
14: 45	אשדות יעקב איחוד	אשדות יעקב איחוד-אשדות יעקב מאוחד-	אוטובוס צהוב
14: 50	שער הגולן	מסדה-בית זרע-בית בנדל	אוטובוס צהוב
14: 40	מושבת כנרת	ק. כנרת-דגניה א'-דגניה ב'-בית בנדל	אוטובוס צהוב
14: 45	פורייה עילית	פורייה עילית-אלומות-בית בנדל	אוטובוס צהוב
14: 45	עין גב	עין גב-האון-תל קציר-מעגן-בית בנדל	אוטובוס צהוב
14: 10	אלמגור	אלמגור-חוקוק-גינוסר-בית בנדל	אוטובוס הסעות ליאת
14: 40	נווה עובד	נווה עובד-כפר עבודה-בית בנדל	אוטובוס צהוב

פיזור ראשון:

שעת יציאה	נק' התחלה	מסלול	הערות
15: 10	בית בנדל	בית בנדל-בית זרע-מסדה-שער הגולן-אפיקים-אשדות יעקב מאוחד-אשדות יעקב איחוד (לפי צורך)	אוטובוס צהוב
15: 10	בית בנדל	בית בנדל-דגניה ב'- דגניה א'- קיבוץ כנרת	אוטובוס צהוב
15: 10	בית בנדל	בית בנדל-בית ירח (ימייה)	אוטובוס צהוב
15: 10	בית בנדל	בית בנדל-מעגן (כדורגל)	אוטובוס צהוב

איסוף שני:

שעת יציאה	נק' התחלה	מסלול	הערות
16: 20	חוקוק	חוקוק-גינוסר-בית ירח (זמן יציאה 17: 00)- בית בנדל	אוטובוס צהוב

16: 15	נווה עובד	נווה עובד-פורייה עילית-כפר עבודה-אלומות- מושבת כנרת-קיבוץ כנרת-דגניה א'-דגניה ב'- בית בנדל	אוטובוס צהוב
16: 20	אלמגור	אלמגור-עין גב-האון-תל קציר-מעגן-בית בנדל	מיניבוס מנור את אדיר
16: 35	אשדות איחוד	אשדות איחוד-אשדות מאוחד-אפיקים- מסדה-שער הגולן-בית זרע-בית בנדל	אוטובוס צהוב

פיזור שני:

שעת יציאה	נק' התחלה	מסלול	הערות
17: 15	בית בנדל	פיזור ע"פ צורך לבית זרע-מסדה-שער הגולן- אפיקים-אשדות מאוחד-אשדות איחוד	אוטובוס צהוב
17: 15	בית בנדל	פיזור ע"פ צורך דגניה ב'-דגניה א'-קיבוץ כנרת-מושבת כנרת-אלומות-כפר עבודה- פוריה עילית-נווה עובד	אוטובוס צהוב
17: 15	בית בנדל	פיזור ע"פ צורך לטבריה-גינוסר-חוקוק	אוטובוס צהוב
17: 15	בית בנדל	פיזור ע"פ צורך למעגן-תל קציר-האון-עין גב-אלמגור	מיניבוס מנור את אדיר

איסוף שלישי:

שעת יציאה	נק' התחלה	מסלול	הערות
18: 45	אשדות איחוד	אשדות איחוד-אשדות מאוחד-אפיקים- שער הגולן	אוטובוס משקל טורס
18: 55	בית ירח	בית ירח-קיבוץ כנרת (שעת יציאה 19: 00)-דגניה א'-דגניה ב'	אוטובוס משקל טורס
19: 05	מעגן	מעגן-בית בנדל	אוטובוס משקל טורס

פיזור שלישי:

שעת יציאה	נק' התחלה	מסלול	הערות
19: 15	בית בנדל	פיזור ע"פ צורך לבית זרע-מסדה-שער הגולן- אפיקים-אשדות מאוחד-אשדות איחוד	אוטובוס משקל טורס
19: 15	בית בנדל	פיזור ע"פ צורך דגניה ב'-דגניה א'-קיבוץ כנרת-מושבת כנרת-אלומות-כפר עבודה- פוריה עילית-נווה עובד	אוטובוס משקל טורס
19: 15	בית בנדל	פיזור ע"פ צורך לטבריה-גינוסר-חוקוק	אוטובוס משקל טורס
19: 15	בית בנדל	פיזור ע"פ צורך למעגן-תל קציר-האון-עין גב-אלמגור	מיניבוס מנור את אדיר

בכל שאלה או בעיה ניתן לפנות אל דורון כהן, סדרן התחבורה במועצה -

רשם: רמי יעקב, מזכיר הקיבוץ

18/07/2023

משתתפים: אורה אלון, נעמי מור, חוה ברייר, יהודה כהן, זיו בן סירה, תמר גולני, ניר קיטאי, מזל אלט, הלל צרי, ענת לשם, אילן אופיר, רמי יעקב.

לא נכחו: אביב לשם, נילי ארזי, חווה ברייר, נורית קצירי, גלעד רוטבך, יניב צור
יו"ר ועד הנהלה: אורה אלון

1. סוגיות להבהרות בתחומים שונים בסיוע יעוץ משפטי

מוזמן עו"ד עומר כהן

א. הבהרה ביחס להסדר הזיקה בין בונוס לעבודה

בהמשך להחלטת האסיפה משנת 2020 בעניין זיקה בין בונוס לעבודה, הועלתה על ידי מספר חברים טענה כי ההסדר ניתן לפרשנות כאילו כוונת ההחלטה היתה לנקוט בסנקציה של עיכוב בתשלום הבונוס ולא ניכוי כספי מן הזכות עצמה. המזכירות קיימה דיון ובסיומו החליטה כלהלן: למען הסר ספק מבהירים כי החלטת הזיקה הנ"ל נוקטת בקנס כספי המוטל על חלק מן הרווחים להם זכאי החבר באופן שהקנס ינוכה מן הזכות עצמה ולא יוחזר בעתיד. ההברה תפורסם לחברים ובהיעדר ערעור יראו אותה כחלק מהחלטת הזיקה.

ב. ועדת דיור - זירה ליחידים וזוגות שנפרדו.

ההחלטות הקיימות בקיבוץ עומדות בכל ההסדרים הן מהעבר והן מהחלטת המזכירות בנושא דיור לזוגות שנפרדו. המזכירות כן רואה לנכון לאפשר לזוגות שנפרדו לקבל דירות גדולות יותר בהתאם למצאי דירות קיים/פנוי בלי לפגוע בזכויות של משפחות אחרות. לגבי יחידים אין מקום לשנות את ההחלטות הקיימות.

ג. סיווג הקיבוץ

הנושא עלה לדיון במזכירות בהקשר לסוגיות הקליטה. לדברי עומר, שינוי הסיווג של הקיבוץ אפשרי גם באם הקיבוץ יחליט לשמור על אורח חיים שיתופי. הדבר מחייב חוות דעת רואי החשבון של הקיבוץ בשל התחשבות מס שונה. שינוי הסיווג יקל על נקלטים לפנות לגיוס כספים ישירות מהבנק ולא דרך הקיבוץ.

ד. ועדת דיור - המשך דיון

לאחר קבלת יעוץ משפטי החליטה המזכירות לעניין זוגות שנפרדו ויחידים להשאיר את ההחלטות כפי שמופיעות בסעיף לעיל.

הודעה בדבר האפשרות להגיש בקשות לגבי סוג הגוף לניהול היישוב

לפי סעיפים 91א עד 91ב לצו המועצות המקומיות (מועצות אזוריות), התשי"ח-1958 (להלן - "הצו") ביישובים שיתופיים בהם קיימת "אגודה שיתופית חקלאית" להתיישבות חקלאית של היישוב (להלן - "אגודה שיתופית חקלאית"), ייקבע סוג ההנהלה המקומית על פי אחת מן החלופות הבאות:

1. ועד מקומי נפרד מהנהלת האגודה השיתופית (להלן - "ועד מקומי נפרד").
2. הנהלת האגודה השיתופית החקלאית תכהן גם כוועד מקומי ("זהות ועדים"). במקרה זה, לא יתקיימו בחירות לוועד מקומי, אלא לראשות המועצה ונציגים למועצה בלבד.
3. הנהלת האגודה השיתופית החקלאית תכהן כוועד מקומי ותושבים שאינם חברי האגודה השיתופית יהיו זכאים לבחור נציגות מטעם לוועד המקומי (להלן - "נציגות") שתתווסף להנהלת האגודה.

"תושב" לעניין זה הוא מי שנכלל ברשימת הבוחרים, בהתאם לרישום במרשם האוכלוסין ביום ה-150 (4.6.2023).

לפי סעיף 91ד לצו, רשאי כל תושב יישוב להגיש לשר הפנים בקשה לשינוי סוג ההנהלה המקומית של היישוב, במקום הסוג הקיים.

אישור הבקשה מותנה ביחסים המספריים שבין תושבי היישוב שהם חברי האגודה השיתופית לתושבים שאינם חברי האגודה כפי שנקבע בצו לגבי כל סוג גוף הנהלה מקומית ועל פי סיווג רשימת התושבים שהוכן לפי הוראות הצו ההנהלה המקומית ביישוב שער הגולן היא מסוג זהות ועדים מספר התושבים הכולל ביישוב הוא 507 מתוכם מספר התושבים שאינם חברי האגודה השיתופית להתיישבות חקלאית הוא 223 ומספר התושבים החברים באגודה השיתופית הוא 284.

להלן סוגי הבקשות ותנאיהן:

ביישוב בו קיימת הנהלה מקומית מסוג "זהות ועדים"-

א. בקשה לקיום בחירות לנציגות - בהתקיים שני התנאים הבאים במצטבר:

1. הגשת בקשה חתומה בידי 10% מהתושבים של היישוב.
2. מספר התושבים שאינם חברי האגודה הוא לפחות 30% ממספר התושבים של היישוב.
- ב. בקשה לקיום בחירות לוועד מקומי נפרד - הגשת בקשה חתומה בידי 50% לפחות מבין התושבים של היישוב.

יובהר כי במקרה שבו לא תוגש כל בקשה לשר לשינוי סוג ההנהלה המקומית, סוג הגוף המנהל של היישוב כפי שנקבע לבחירות הקודמות ימשיך להתקיים בבחירות הקרובות.

בקשות כאמור ניתן להגיש באמצעות מנהל הבחירות, לא יאוחר מיום 28.8.23.

את הבקשות יש למסור למנהל הבחירות במייל itamarsh@iachifa.org.il

בבקשה יפורטו שם, שם משפחתו ומספר זהותו של כל מבקש (בהתאם למספר המבקשים הנדרש לגבי כל סוג בקשה כפי שפורט לעיל), וכל מבקש יחתום בחתימתו על הבקשה לצד שמו. העתק מהבקשה יימסר לוועדת הבחירות של המועצה.

טפסים להגשת הבקשה ניתן להשיג:

1. אצל אחראית הבחירות במועצה פירחה אוחיון במייל pircha@j-v.org.il
2. באתר האינטרנט של המועצה תחת הכותרת בחירות- טופס הגשת ערר- ניהול היישוב איתמר שועלי, תאריך: 18.8.2023 מנהל הבחירות מועצה האזורית עמק הירדן.

רשם: רמי יעקב, מזכיר קיבוץ

08/08/2023

משתתפים: אורה אלון, נעמי מור, נורית קצירי, נילי ארזי, מזל אלט, אביב לשם, גלעד רוטבך, ניב צור, יהודה כהן, זיו בן סירה, ניר קיטאי, ענת לשם, אילן אופיר, רמי יעקב.
לא נכחו: חוה ברייר, תמר גולני, הלל צרי מוזמנים: חדוה שקד/מש"א וצוות מש"א
יו"ר ועד הנהלה: אורה אלון

1. דיון בהצעה להפרטת המים - מציגה ענת לשם

ענת הציגה מצגת על נתוני השימוש במים בבתיים ובגינות הפרטיות ממוצע צריכה חודשית של 21 קוב לבית אב. צריכת המים בשער הגולן הינה הגבוה ביותר בכל העמק. משאב זה הינו בזבזני מאד ואינו מותאם לצורך לשמרו. ההצעה היא להפריט את השימוש במים בקיבוץ בהתאם להקצבת רשות המים לבית אב בתוספת כמות של 10 קוב על מנת שלא לפגוע בגינות הפרטיות. בטווח הקצר אין אנו צופים חיסכון כספי לקיבוץ אך לאורך זמן אנו מאמינים שיהיה חיסכון גדול בסך כמויות השימוש במים בקיבוץ בדומה להפרטות אחרות.
 בדיון שהתפתח העלו חברים את הדברים הבאים:

יש צורך בחיסכון במשאב יקר זה מחד, אך לא פחות חשוב לשמור על הנוי הקיים מאידך.
 לסייע לחברים בהסדרת מערכות השקיה פרטיות לצורכי חיסכון
 להפיק דוחות חודשיים באופן קבוע על כמות הצריכה החודשית
 חברים ביקשו שתקציב המים יהיה מוצמד לתעריף המים המקובל במדינה ולא למדד המחירים לצרכן. בסיום הדיון הוחלט לקדם את המהלך בחיוב לשיחת קיבוץ ולהצבעה בקלפי (מצ"ב מצגת שהוצגה במזכירות).

2. מיזם זיכרון לשואה - מצגים צביקה הראל ודורון רות

בהמשך לדיונים שנערכו במזכירות במהלך 2022 הוחלט לבקש מצביקה ודורון להביא חלופות נוספות למיצב זיכרון בעלויות כספיות נמוכות מהצעתם הראשונית. דורון וצביקה הציגו שתי חלופות הן למיקום המיצב והן לעלויות. המזכירות ראתה בחיוב את הצעת הצוות שעסק בנושא ואת הצעתם להקים את המיצב בסמוך למגדל "חומה ומגדל" באזור עץ הפיקוס שקרס. ההצעה כוללת גיוס תרומות מגורמי חוץ והשלמה תקציבית של הקיבוץ. הערכה של הקמת המיצב הינה בסך של כ- 300 אלש"ח. לסיכום הוחלט על קידום המהלך באופן חיובי לקבל הצעות מחיר מדויקת בכל מקרה המיצב יותאם לתקציב של כ- 300 אלש"ח, על סמך הצעות המחיר וגיוס התרומות להכניס את יתרת הסכום הנדרש לתוכנית עבודת מזכירות בשנת 2024. כמו כן, הנושא יובא לאישור בהקדם לשיחת קיבוץ ובקלפי.

3. דיווחים והודעות

דווח על פגישות שנערכו עם שני בנקים לעניין גיוס הלוואות לנקלטים לצורך בניה.

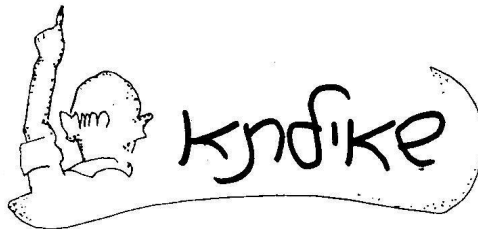

רשם: רמי יעקב, מזכיר הקיבוץ

15/08/2023

משתתפים: אורה אלון, נעמי מור, נורית קצירי, חוה ברייר נילי ארזי, תמר גולני מזל אלט, הלל צרי, אביב לשם, גלעד רוטבך, יניב צור, יהודה כהן, זיו בן סירה, ניר קיטאי, ענת לשם, אילן אופיר, רמי יעקב. מוזמן: עו"ד עומר כהן יו"ר ועד הנהלה: אורה אלון

1. נושאים אישיים - לא לפרסום

עדי רות שואלת:

קיימת החלטה על ניקוי כספי הבונוס ממה שאמורים לקבל חברים שלא עומדים במכסת שעות העבודה (עד 90% ממכסת שעות העבודה מקבלים סכום מלא). היכן נצבר הכסף שנלקח ולא יזוה צרכים משתמשים בו? הרי זה לא כסף שנלקח בחשבון בתקציב המשק/קהילה.

ענת לשם עונה:

השנה מדובר בסכום של כ-90 אלף ש"ח, והוא נשאר בחשבון הקיבוץ ומשמש להוצאות השוטפות של הקהילה, למשל תשלומים לספקים שעובדים עם ענפי הקהילה והעברת תקציבים לחבר.

יהודה כהן, יו"ר "גולן מוצרי פלסטיק" מדווח:

בישיבת דירקטוריון גולן שהתקיימה ביום ג' 29.8.23 אושר מאזן חצי שנתי של גולן.

ס"ה רווח נקי בחציון הראשון של שנת 2023 - 28.7 מיליון ₪

בחציון הראשון אשתקד היה הרווח הנקי - 21.4 מיליון ₪

עבודה בתמורה - נסיעות בריאות

בישיבת מזכירות ב 01/08/23 התקבלה החלטה לתת לנהגים/ות שעות בתמורה עבור הסעה של חברים/ות לנסיעות בריאות. אי לכך, כל המעוניינים יכולים להסיע חברים לנסיעות בריאות ולהגיש את השעות לפנינה לאישור בסוף החודש. יש לאשר את הנסיעה מראש עם אסנת מלחי, לא יתקבל תשלום עבור נסיעה שלא אושרה. ההסדר אינו כולל נסיעות למרפאה, לטבריה ולפוריה, אלא רק נסיעות רחוקות יותר. לא ניתן לקבל תמורה עבור הסעת בן / בת משפחה. קבלת התמורה מותנית במילוי חובת העבודה. בברכה,

פנינה קיטאי - צוות בריאות

חברים כותבים

הזרזירים / רפי הלמר

להקה של זרזירים חתכה את השמים,
בריקוד סיבובים עפים מעל אגם המים,
כולם שווים ואין להם על הכנף דרגות.
כשהם מתעייפים הם נוחתים על הגגות.

הם צורחים בקולות מחרישי אוזניים,
שומעים אותם כשנוסעים בקלנועית או באופניים,
גם כשהולכים ברגל שומעים אותם מכל פינה,
כשנמצאים על המדרכות על הדשא וגם בגינה.

כל קיץ הם באים לחגוג ועפים בסיבובים,
על אף שהם צורחים הם מאוד חביבים,
להקה של זרזירים חותכת את הרקיע,
ענן שחור של זרזירים פתאום מופיע.

פינה שהיא פנינה מוזיקלית

במרפסת כיתות ההדרכה, מול משק הילדים, יצר **יואל קלס**, אחרי פינוי מקלט המוזיקה, פינה שהיא פנינה מוזיקלית, המשפט המוביל את היוזמה הוא "המוזיקה היא שפת הלבבות".

כדאי לעבור, לראות ולנגן.
יואל, זה מקסים. תודה!!!

יואל מבקש להקפיד על ההנחיות הבאות:

1. יש לנגן על הכלים בעדינות ולא חזק. הצליל יותר חשוב מעוצמת המכה!
2. התייחסו להוראות הנגינה הכתובות ליד כלי הנגינה..
3. בסיום הנגינה החזירו כל מקש למקומו.
4. שימרו על ניקיון האתר.
5. דווחו לי על תקלות וכל נזק אחר שנתקלתם בהם.

שימרו על החקום ונשנו הכיף ולא הפראות.

נהלי הפרטה בקיבוצנו

שרה פרקר

אוגוסט 23

נהלי תקציב בקיבוצנו שמוגדר עדיין כשיתופי

אפתח בשני דברים :

האחד - על כך שלא אהיה השלישית ששולחת הסבר לעלון מדוע צריך פדיקור בגיל מבוגר ואפילו בגיל צעיר. אנחנו קוראים בכל עלון סיפור פרטי זה או אחר וממש חבל שהגענו לזה. והשני - אני לא שותפה למערכת השיתופית שלנו, לקחתי לי פסק זמן של שנתיים לראות מה יותר מתאים לי. אז אין לי כל כוונה לסדר לעצמי משהו.

אבל המערכת הזאת - השיתופית היא בעורקיי. לא שאני שלמה לגמרי איתה, אבל עסקתי בה יותר משלושים שנה, אם בבניית התקציבים הפרטיים ואלה של השירותים לחבר, כמו גם המעקב אחרי הביצוע. בנוסף, היה לי חלק גדול בתכנון ההפרטות שנעשו במהלך השנים (זוכרים מעיל אחת ל-10 שנים, שמיכה אחת ל... בגד ים, הנעלה, חו"ל, השכלה...) תמיד היינו עם הפנים לחבר, בדרך החיובית ובמחשבה שעם המעבר לא לקפת. לא להחסיר ובעיקר "לא לעשות" סערה בכוס מים".

המערכת הזאת משרתת עדיין את רוב חברי הקיבוץ, וחובה עלינו לשמור עליה מכל משמר כל עוד לא החלטנו אחרת. קל מאד לזנוב בה.

לכן אני מרשה לעצמי להשמיע דעה ומנסה לעשות זאת על דרך החיוב ולא בהקנטה ובקורת. הכלל היה ונשאר, כל עוד אנחנו קיבוץ שיתופי: אתה יכול לחייב את החבר רק על מה שנתת לו בתקציב. מעבר לזה - אין חיוב.

אם, למשל, הגדלת את המחיר בסעיף זה או אחר, חובה להגדיל גם את תקציבו של החבר. התייחסתי לזה לאחרונה בשיחה עם אילן על החיפוש למקורות לאזן את הוצאות הכלכלה, לאחר שקראתי בעלון על מחשבה וכיוון לעשות זאת דרך תקציבי החברים, כלומר לייקר את מחיר המנות..

על הפרק ההחלטה לצמצם את ההוצאה על פדיקור רק בהוראת רופא עור, משמעה שלחלק הארי של החברים אין אפשרות לקבל את השירות, ואם כך - נקצוב לו תקציב! הפדיקור קיים בשער הגולן למעלה מ-50 שנה וימי העבודה והחומרים נכללו תמיד בהוצאות הבריאות. תשאלו את בתיה שגיא מתי החלה בתפקיד זה. לא ניתן לחברים תקציב בסעיף זה, ומי שרצה פנה למערכת ואליה בלבד (לא היו חוזרים כספיים).

לא נכלל בתקנון? אולי שגיאה ואולי פשוט לא היה צורך. ואם היום הסתבר, אחרי כל כך הרבה שנים שיש הוצאות כבדות, שמשתמשים בזה מספר חברים שאינם נכללים בקטגורית "בריאות", שהעבודה איננה של חבר/ת קיבוץ אלא שכירה, מסתערים על העניין, בודקים ומייצרים תקנון. החוכמה - מה כן לתת ולא מה לא!

מכירים את שיר הילדים: "אל ואל ואל ואל / מי צריך אותך בכלל!?"...

גם אנחנו, הצעירים והמבוגרים, לא רוצים לשמוע את המילה /לא.

נתקלתי לא מזמן בעיתונות הקיבוצית בהספד של מזכיר צעיר לחברו הוותיק שהלך לעולמו,

הוא מציין מה למד ממנו כמורה דרך. אחד הדברים שמנה - התקנונים. אני מצטטת: "מ... למדתי את החשיבות של התקנונים, אבל יותר מזה את החשיבות של לפרוץ את התקנון. למדתי לא לפחד מתקדימים ומ"מה יגידו". לראות תמיד את צרכי הפרט לפני דרישות הכלל, לגשר ולפשר, לנסות עוד רעיון ועוד פתרון עד שימצא המוצא."
נראה לי שלאחרונה, לא רק מכיוון הבריאות, אלא מכיוונים אחרים עם תמיכת המזכירות, מחפשים את המוצא לכיסוי הוצאות כבדות בענפי השירות דרך תקציבי החברים. זו טעות, החוכמה היא למצוא פתרונות סביב התייעלות, חיסכון בשעות עבודה, קניה נכונה ומבוקרת של המצרכים וכדו'. להטיל את החיסכון על ממלאי התפקידים שימצאו את הדרכים הנכונות להתייעל, לצמצם הוצאות כלליות.
תוך עשיית סדר במשרד הנה"ח עם השיפוצים מצאתי דפים של תכנון חיסכון של מיליון וחצי ש, שנצטוונו להכין בשנה קשה. כל החיסכון תוכנן רק מהמערכת, רכזי הפעילויות נדרשו לחסוך דרך הסעיפים שציינתי ועמדנו במשימה. לא רק בתכנון, אלא גם בביצוע.

דווקא בימים אלה, שחלק מהחברים מנהלים את הכנסותיהם והוצאותיהם שלא דרך המערכת, צריך לשמור שלא לפגוע במי שתלוי בה.
ההודעות הפסקניות: "מהיום אין", "מעתה לא תקבלו החזר!".. היה בתקנון, לא היה בתקנון - צריך לחשוב טוב בטרם הודעה והכלל "הפיזיות מן השטן"..
לא קרה דבר. אפשר לשנות. אבל לא בדרך שכל אחד יבוא להתחנן אצל רכזת הבריאות. זו מטלה שאף אחד לא יכול לעשותה טוב ונכון.
אפשר גם היום לנסח סעיף מסודר בתקנון ולהביאו לאישור בדרך המקובלת אצלנו. אולי נחסוך לפחות את הסיפור הבא בעלון, מי יטפל בכפות הרגליים שלה או שלו.
בברכה,

שרה

רגע של עברית / מאיר בן עמי

איך אומרים ומתי: להניא או להניע? מתי? מעולם או לעולם.
מתי? אמרתי לה כי יש לי משימה לבצע וברצוני לבצע אותה. היא אמרה כי היא תניע אותי מלעשות זאת. ואני חשבתי כי היא תניא אותי כי הרי לעולם לא הבטחתי ומעולם לא אבטיח לעשות זאת שוב.
ובכן, לא ולא! מאחר ו... להניא=למנוע. להניע=להביא לביצוע. מעולם= התחייבות לזמן עבר. לעולם= התחייבות לזמן עתיד. ולכן: אמרתי לה כי יש לי משימה לבצע וברצוני לבצע אותה, היא אמרה כי היא תניא אותי מלעשות זאת ואני חשבתי כי היא תניע אותי, כי הרי מעולם לא הבטחתי ולעולם לא אבטיח לעשות זאת שוב..

ענפי השירות מפסידיים?

יעקב שן

לאחרונה נכתב בסיכום התמחירי: ענף המזון מפסיד, ענף הבגד מפסיד, ענף החינוך מפסיד, ענף הרכב מפסיד, הבריכה מפסידה, הבריאות, הנוי, החצר וכל שאר ענפי השירות - כולם מתנהלים בהפסד, האמנם כך?

כאשר קמו הקיבוצים, במשך עשרות שנים היה נהוג לחלק את המשק הקיבוצי לשנים: ענפי ייצור וענפי שירות. ענפי הייצור התנהלו בדרך המקובלת של ניהול עסקים. יש להם הכנסות, הוצאות והשורה התחתונה היא רווח או הפסד. ענפי השירות התנהלו לפי תקציב. סך עלות הוצאות של ענפי השירות נקראו "הוצאות מחייה", או "תקציב אחזקת אדם".

אף אחד לא קרא לענפי השירות ענפים מפסידיים, היה ברור שאלו הוצאות המחייה שלנו. לפני שנים פקד משבר כלכלי גדול את המדינה (1985 אינפלציה של 450%) רבים מהקיבוצים עם חובות ענק הפכו לחדלי פירעון, מומחים כלכליים החלו לבדוק מה קרה לקיבוצים שנכנסו לחובות גדולים ואפילו אפשר לכנות זאת למשבר קיומי. המליצו אז לשנות את התפיסה הכלכלית המקובלת, ולהתייחס לקיבוץ כמו למשפחה עירונית רגילה שיש לה הכנסות ממשכורות או מהעסק, והיא מנהלת את חייה בהתאם להכנסותיה. ההשקעות והוצאות המחייה של המשפחה בנויות בהתאם ליתרה שנשארת. אם לא נשארת יתרה - מצמצמים בהוצאות.

באותן שנים הופיע יהודה הראל, חבר קיבוץ מרום גולן (אח"כ חבר כנסת "הדרך שלישית"), שהמליץ על הפרדת המשק מהקהילה, כך שהוצאות המחייה יהיו לפי רווחי ענפי הייצור בפועל ולא ייגררו לגירעונות. כהמלצה נוספת הוצע לנהל את ענפי השירות כענפים עסקיים, כמרכזי רווח, וכך להגיע להתייעלות.

אם כך, בואו נבדוק איך צריכים להתנהל ענפי השירות.

נוסחה מקובלת בעסקים נקראת: $\text{cost} +$ כלומר, מחיר התוצרת יהיה בנוי לפי הוצאות הייצור + רווח (מקובל בהרבה ענפים רווח של 10%).

קחו לדוגמא את ענף המזון

ארוחת בוקר אצלנו עולה כיום לחבר כ 10 ₪ וארוחת צהרים כ 20 ₪ במסעדות בחוף ארוחת בוקר ברמה שלנו עולה לפחות 50 ₪ וארוחת צהרים 100 ₪, לפי זה המחיר האמיתי צריך להיות גבוה בהרבה, הרי יש עלויות אחסון, קירור, חשמל, מיזוג, הגשה, כלי אוכל, בישול, תחזוקת המבנה, הוצאות עבודה ועוד...

מי מחויב בכל הוצאות האלו? כמובן ענף המזון. החבר מחויב רק בעלות המזון ללא כל ההוצאות הנלוות. איך יכול ענף המזון להתאזן או אפילו להרוויח? אז אומרים לנו: "ענף המזון מפסיד".

צורת חישוב זו אינה מקרית. באופן מכוון חייבנו את החברים בעלות המזון בלבד ללא כל ההוצאות הנלוות, רצינו שהארוחה תהיה זולה, שחדר האוכל ישמש כמרכז קהילתי, מפגש בין חברים, ראינו בכך ערך קיבוצי, ובנינו את התקציב כך שיעודד את החברים לבוא לחדר האוכל. לפיכך הארוחות צריכות להיות זולות, וכל שאר ההוצאות יסובסדו ע"י הקהילה. אם אנחנו רוצים ענף מזון מרוויח, ניתן לו להתנהל כפי שמתנהלת מסעדה בעיר, אבל אז מחיר

הארוחה יהיה גבוה בהרבה, והחברים יפסיקו לבוא לחדר האוכל, הם יעדיפו לאכול בבית, וחדר האוכל עבור חברי הקיבוץ ייסגר. תישאר רק מסעדה לתיירים. אנחנו צריכים להחליט מה אנחנו רוצים. ענף המזון הוא רק דוגמה, אפשר לבחון באופן דומה את שאר ענפי השירות. לסיכום,

הוצאות המחייבה שלנו גבוהות, ניתן לצמצם אותן באופן ניכר ע"י התייעלות, מניעת בזבוז, התארגנות נכונה ומותאמת לצרכים. בחלק מהענפים חשוב מאוד לעודד פתיחת ענף השירות ללקוחות חיצוניים כמו תיירים בחדר אוכל, תוספת ילדים מבחוץ לחינוך, תוספת משתתפים חיצוניים בבריכת השחייה ועוד.

נכון לראות בענפי השירות מרכזי רווח, אבל להוסיף באגף ההכנסות סבסוד הקהילה בהתאם לגובה הסבסוד עליו נחליט, ורק אז לבחון את רווחיות הענף. לכן המילה 'הפסד' איננה מתאימה, יש להחליף אותה בהגדרה 'עלות השירות' (כמה עולה החינוך, כמה עולה הבריאות, כמה עולה ענף הרכב וכו').

היזומה של ההנהלה הכלכלית להתייעלות ענפי השירות טובה, אבל כל זאת חשוב שייעשה בלי לפגוע בשירותים החיוניים של הקהילה ובלי לפגוע בצרכי בריאות להם נזקק רק חלק מהחברים.

הבריכה המחוממת

יהודה שריג

בתחילה נבנה והוקם בקיבוץ מכון קיטור ראשון ליד המכבסה. אלי לביא ז"ל היה שואב ביד ממשאבת הסולר כדי להפעיל את הדוד. סגירה ופתיחת הברזים נעשתה באופן ידני. שומרי הלילה היו שותפים לפתיחת הדוד וסגירתו. לימים הוקם ליד מבנה המקלחות של הקיבוץ מבנה גדול יותר אשר לתוכו הוכנס דוד גדול. משה מרמלשטיין ז"ל היה אחראי לתפעול הדוד ואחזקתו. הודות למידות הדוד עלה הרעיון לחמם את מי הבריכה על ידי הקיטור. יוסף גבאי וחיים בגם ז"ל, עם מעוף לעתיד, דחפו לביצוע חימום המים. הבריכה חוממה בלילות, כי לא היה מספיק קיטור לשאר הצרכנים בשעות היום, מצב זה דרש בדיקה שוטפת בשעות הלילה.

אני קיבלתי את האחריות לדוד החדש מאדם כהן, כשנה לאחר הפעלתו בשנת 1970, ומאז אני נושא באחריות.

היום הדברים פועלים אחרת, עם בקר אנרגיה ומשאבות חום, רועי רונן אחראי עתה לחימום הבריכה.

נושא חימום המים בבריכה אינו מובן מאליו, חשוב לדעת להעריך את עבודתם של אלה שנתנו ונותנים את הנשמה כדי שהכל יפעל כשורה.

כנס לוחמי יום כיפור בגולן

אילן אשל

19.8.23

לחברי שער הגולן שלום.

בשבוע שעבר התבקשתי על ידי חברי איל יפה, סא"ל במילואים, בן קיבוץ מעוז חיים, מוביל הקבוצה הנקראת "לוחמי יום כיפור מתנגדים למהפכה המשטרית", לומר את דעתי על המהפכה ולספר על חלקי במלחמה. הקבוצה ארגנה סיור בגולן שהסתיים בצומת משתא, קרוב לאזור בו לחמתי ונפצעתי.

להלן דברי בכנס:

לחבורת הלוחמים במלחמת יום כיפור שהם אחי לנשק ולחיים, כמה מילים על המלחמה הקצרה והנוראה שחוויתי ב-7-8 לאוקטובר 73. גדוד סיור 134 היה גדוד מעורב של טנקים ונגמ"שי סיור, בו הייתי מ"פ. לאחר בלגן אימים בימ"ח, יצאנו 4 טנקים ונגמ"ש אחד בבוקר יום א' 7.10.73 מהימ"ח ביפתח, על מנת לנסות ולעזור לחטיבה 188 לבלום את הסורים. קבלנו פקודה להתמקם על הגבעות של משתא מול חושניה, המאפשרות לעצור את המתקפה הסורית שכבשה כבר בלילה את אזור חושניה ומסביב לו. במעלה הדרך עצר אותי סא"ל ישראל לויין פצוע בראשו שנסע במורד הכביש בזחל"ם מלא פצועים ואמר לי "אילן אין לך אפשרות להמשיך עם כוח קטן כל כך". כל אזור משתא כבוש כבר על ידי הסורים. אמרתי לו, יש לי פקודה ואנחנו ממשיכים. לאחר כמה דקות נתקלנו בכוח סורי בגודל של פלוגה שהשתלט על הגבעות של אזור מושב אניעם. נהלנו קרב אש מטווח 2,000 מ' בערך פגענו ב-3 טנקים ולנו לא נפגע אף טנק. המשכנו הלאה והגענו תוך כדי לחימה לגבעות הנמוכות של משתא. כאן התגלתה לנו עוצמת הכוח שמולנו, היינו ארבעה טנקים מול כוח של כחטיבה ממוכנת סורית שכללה עשרות טנקים ומאות נגמ"שים וכלי רכב אחרים. הסורים פתחו עלינו בהפגזה ארטילרית מסיבית, ממנה נפגע הטנק שלי מפגז מרגמה שגרם לאיבוד הקשר. התחלפתי עם טנק המ"מ דב גושן והתחלנו קרב תותחים עם האויב שמולנו. פגענו בכ-30 מטרות ביניהם טנקים, נגמ"שים וכלי רכב אחרים עד שכמעט נגמרה לנו התחמושת, וקראתי בקשר למג"ד שאני זקוק להחלפה ולמילוי מחדש ואז קבלתי ידיעה שכוח סורי עוקף אותנו מדרום. שלחתי טנק לתצפית אך הוא לא זיהה את הכוח שהיה בשטח נמוך, ואז קבלתי התראה בקשר "קודקוד האויב מאחור" בלשון של טנקיסטים "הזהר האויב קרוב מאחוריך".

לא הספקתי לסובב את הצריח והטנק נפגע משני ח"שים. התחילה שרפה ופיצוצים של התחמושת, קראתי בצעקות לחברי בצריח אך עד מהרה הבנתי שהם נפגעו קשה וכנראה נהרגו. עם הנהג לא הצלחתי ליצור קשר והבנתי שגם הוא נפגע. החלטתי שאני חייב לצאת מהטנק לפני שכל התחמושת תתפוצץ, ולמרות הכוונות והפציעה הצלחתי לעלות על הצריח ולהתגלגל ממנו לקרקע. זחלתי כ-15 מטר מהטנק, הייתי עיוור משרפת הפנים, פצוע ושרוף בכל חלקי גופי ולאט לאט אבדתי את ההכרה. שכבתי כך כל הלילה ורק למחרת כבש הגדוד את הגבעות הללו וחברי הטוב סרן אברהם קלוג ז"ל, שנהרג למחרת, פינה אותי לתאג"ד.

בטנק שלי נהרגו: התותחן ברטו אוזנה, הטען קשר משה אפרתי, והנהג זליג קפטל. בגדוד כולו נהרגו במלחמה 33 חיילים וקצינים. מהם קרוב לחצי בקרב הבלימה, 8 בפגיעה ישירה בנגמ"ש והשאר בפריצה לסוריה. הגדוד שילם מחיר כבד אבל אף אחד מהלוחמים לא התלונן וכולם המשיכו להלחם בכל כוחם וביחד.

ברצוני לשתף אתכם במחשבות הקשות המלוות אותי בחצי השנה האחרונה, מאז שקמה הממשלה בראשותו של הארכי נוכל נתניהו.

ההיסטוריה מוכיחה שמחדלים חוזרים על עצמם, אמנם לא באותה צורה אבל פעמים רבות, מאותן סיבות.

שני המחדלים הגדולים ביותר בתולדות ישראל הם לדעתי, מלחמת יום הכיפורים, והמהפכה המשטרית, אותה מנסה ממשלת האיולות של ביבי, לוי, רוטמן, בן גביר, וסמוטריץ' בעזרת אווילים נוספים, לכפות על כולנו.

לא אמנה את כל המחדלים של המלחמה אבל אומר שבנוסף למחדל המודיעיני עליו כולם מדברים, היו מחדלים מבצעיים רבים הן בהכנות למלחמה והן תוך כדי המלחמה ומחדלים לוגיסטיים לא מעטים, וכמובן השפעת האופוריה של מלחמת ששת הימים והשחצנות. יש הרבה משותף בין שני מחדלים אלה אך גם הבדלים רבים. בלי להיכנס לצדדים המשפטיים אציין רק כמה מהם:

1. במלחמה נהרגו ונפצעו רבים - מהמהפכה נפגעת "רק" כל המדינה.
 2. במלחמה, למרות הקשיים הגדולים, היינו מאוחדים והבנו שעל מנת לשרוד ולנצח צריך לתת הכול.
 3. במהפכה המאפיין החשוב והקשה מכל, הוא הקרע הנורא בעם.
 4. במלחמה האמנו בצבא ואיש בחברו, ובמפקדיו - המהפכה גורמת לחוסר אמון מוחלט בצבא ובמוסדות המדינה והחוק.
- אלה הם הדברים השונים. הדברים הדומים הם בראש וראשונה השחצנות ביום כיפור (המדינית והצבאית כאחת) ועתה המדינית בלבד. הזלזול באויב אז, והזלזול בציבור עתה, ועוד. איל אמר בדבריו שאנו נמשיך להילחם בשלטון ובמהפכה המשטרית עד כלות, אני הוספתי בדברי שצריך להילחם עד כלותה של הממשלה הרעה הזאת. יש עוד מאפיינים משותפים ומפרידים אותם כתבתי לאיל במכתב נפרד.

תודה

אילן אשל

**בית שער הגולן משתתף בצערם של
צביקה הראל ובני המשפחה במות האחות**

רבקה גרינברג הרשקוביץ

ישבים שבעה בקרית אתא, רח' כצנלסון 9 קומה 4

אלעד שילה ז"ל - שנה למותו

בני ברקני

שנה חלפה, האזכרה הגיעה, ואני שוב רחוק מכאן. שילה מתברר, ידע להתאים את מועדי הפטירות והאזכרות שלו למועדי הטיולים שלי. שילוב מנצח. שני הצדדים יוצאים מרוצים.

הרי אבי שנק הגדול נהג להגיד שהוא לא מתכוון ללכת ללוויות של מי שלא יהיה בלוויה שלו, אז ככה שאני ממש לא חושב ששילה יכול להתלונן.

אבל עכשיו בשעת לילה מאוחרת, כשאני יושב לכתוב עליו כמה מילים, הוא שב ועולה. שב ומופיע. בכל גודלו. שילה הגדול. הענק. השילה של פעם. של ימים רחוקים. של חיים אחרים בעידן אחר.

מין מוצר ייחודי מסדרת ייצור שייצרה רק מוצר אחד מהסוג הזה. והנה הוא, בדמיון שלי, מופיע עם בגדי העבודה הכחולים, עם החיוך הענק, עם הצחוק הקבוע, ועם הסיפורים הבלתי אפשריים. סיפורים שנפתחו תמיד ב - "שמעשמע", או ב - "בואינה", ואז התגלגלו אל מחוזות האבסורד הנפלא.

שילה של פעם, של לפני שנים כה רבות. לפני המחלה. לפני שהכל התהפך.

כל מי ששמע, כל מי שראה, כל מי שהיה, לא ישכח אף פעם.

אפילו בקפיטריה של האוניברסיטה בהר הצופים לא ישכחו. טוב, לשם הוא הגיע יום אחד אחרי שכולם סיימו לאכול, אמר "או, טוב שהשאריתם לי מהשניצלים", ואז גרף ביד אחת את כל הפירורים מהשולחן אל כף ידו השנייה והשליך הכול לתוך פיו.

על פי האגדה, זה השלב שבו כולם ברחו בצרחות...

יש לי חבר שנוהג להגיד, שכדי להישאר שפוי צריך לעשות דברים מטורפים.

אז אולי זאת בעצם ההזדמנות להגיד תודה. תודה שילה.

תודה על זה שאפשרת לנו לפעמים להיות מטורפים, ולהצליח לשחרר, ופשוט לצחוק.

תודה על הדברים שעשית, דברים שעליהם אנשים מבוגרים נוהגים להגיד שהם "ממש לא בסדר", או "ממש לא מתאימים", או "לא מצחיקים", והם כולם היו כל כך בסדר וכל כך מתאימים וכל כך כך כך מצחיקים.

תודה שעשית את החיים שלנו כאלה.

אולי אתה לא תאמין כשתשמע את המשפט הבא שאני הולך להגיד, אבל אני ממש מתגעגע אליך.

ממש.

תושבת חוזרת

ירדה השבת אל בקעת גינוסר

סיגל אשל

לא מזמן הוזמנתי לפאנל בנושא "השבת בעיני משוררים". הפאנל התקיים בזום כחלק מאירועים ספרותיים הנערכים תחת מטריית מוזיאון היישוב הישן בהנחיית המשורר אביחי קמחי (שווה לצפות באירועים המשודרים בזום ובפייסבוק, וגם להכיר את שיריו ואת פועלו של אביחי). באירוע עצמו לא השתתפתי לבסוף מפאת חולי ואילמות זמנית, אבל יצא לי להקדיש זמן למחשבה על משמעות השבת בשבילי, גם ביחס למשמעותה בקרב פלגים אחרים בקרבנו, ולהעלות זכרונות שבתיים מילדותי בעיקר.

הנה מה שהתכוונתי לומר שם :

זיקתי אל השבת אינה נעוצה במסורת הדתית-יהודית. גדלתי בקיבוץ חילוני של השומר הצעיר, אך גם לו היו סממני דת משלו, בהיותו ישוב קהילתי קטן המבוסס על עקרונות האידיאולוגיה והתרבות הארץ-ישראלית-ציונית, שנבנתה בו כמו בקיבוצים אחרים, הושתתה על המסורת היהודית (שהרי יוצריה באו מבתים דתיים-מסורתיים) ונעשה בה שימוש בסמלים ובמסגרות המוכרות, אותם ניסו למלא בתכנים חילוניים-חקלאיים-ציוניים-שיתופיים. וכך, גם לשבת יוחד תוכן משלה, והיא נעטפה חגיגות, גם אם לא קדושה, בנוסח הקיבוצי.

גדלתי בבית ילדים, בלינה המשותפת, ובימי שישי כחלק מחינוכנו, היינו מנקים את בית הילדים באופן יסודי לקראת שבת, אופים חלות, שוטפים את צנצנות הפרחים ומניחים בהן פרחים טריים (אהבתי במיוחד להיות תורנית צנצנות הפרחים), מתרחצים "יסודי", כולל חפיפת ראש, קרצוף מאחורי האוזניים וגזיזת ציפורניים, ולובשים בגדי שבת (שבחרו המטפלות). בקבלת השבת עצמה היינו יושבים במעגל מול שולחן עטוי מפה לבנה עם צנצנת פרחים וחלה. נרות לא הדלקנו אבל זימרנו זמירות שבת, או בעגה מדויקת יותר לתקופה ולסביבה, עשינו שירה בציבור, ניגנו בחליליות, מישהו או מישהי שנבחר מראש היה קורא חיבור שכתב במיוחד ובסוף היה כיבוד מתוק. למשהו המתוק הזה, שלא רווח בחיי היומיום, היינו מחכים כל השבוע - זה היה כל כך משמעותי מבחינתנו, עד שפעם, בימי הגן, לאחר שנהרג בפעולה צבאית חבר קיבוצנו יורם, בעלה של שפרה, המטפלת האהובה שלנו, נערכה קבלת שבת עצובה ומישהו מהילדים הציע בתמימות מהולה בעצב הוויתור, שהיום במקום שוקולד יחלקו מלפפון חמוץ...

קבלות שבת שמסגרתן קבועה נערכו גם בחדר האוכל הקיבוצי וגם במוסד החינוכי - התיכון שלנו.

בבקרי שבת, בהם לא עבדו המטפלות הקבועות, זכינו בסדרה של תורנים שווים במיוחד, שנקראו "מקימים", שכן באו להקים אותנו משנת הלילה ולדאוג לצרכינו עד שיבואו ההורים לקחתנו (בשבתות היינו מבליים אצל ההורים מעשר בבוקר עד הערב). בין התורנים האלה היה, למשל, יהודה, דודו של אחד מבני הכיתה, שהיה מקרין לנו סרטים בשחור לבן של צ'רלי צ'פלין בעיקר; ורפי, אביו של אחד הילדים, שהיינו מתעוררים נוטפי רוק לריח השקשוקה (או ליתר דיוק "לציו"), שנהג להכין לנו, עם הרוטב הטעים בעולם מאז ועד היום - כוחה של גירסא דינקותא; וחברת קיבוצנו צ'ורה, סבתם של שניים מבני הכיתה, הידועה יותר כמרים רות,

מחברת "חמישה בלונים", "בים-בם-בם" ועוד, שהפליאה בסיפוריה. וכפי שהזכרתי - גולת הכותרת - בשבת זכינו לבלות עם ההורים כמעט יום שלם. הבילוי הזה היה מרחב נפלא של סיפורים וטיולים וקירבה ויצירה משותפת, וגם זמן פרטי להרהורים ולחלומות שהיה מרווח ונינוח יותר מהרגיל. נדמה לי, שניתן לומר כי חגיגות, התכנסות בצוותא, אוכל, משפחתיות וקשר למסורת - הם מתארי שבת משותפים לרוב גדול של היהודים. אני מעזה לקוות שבבוא היום ניתן יהיה להיאחז בהם ככאלה.

בנוסף לכל מה שהזכרתי, שבת עבורי היא מרעה חלומות. על כרי העשב השבתיים רועה דמיוני בנחת ומעלה גרה. אני בכלל הוזה על שבוע שמורכב מבקרי שבת בהם ישגשו חי המקבילים בערבות הפנטזיה. כל חיי עשיתי ככל יכולתי כדי להישאר בתחומי השבת, לעיתים אף העדפתי שבתות נטולות תוכניות מובנות, רק כדי שאוכל להיות עם עצמי ועם דמיונותיי, לכתוב, לישון, לאכול לחלום - להאריך ככל הניתן את הזמן הזה, נטול המוסרות וההכרח. הנה שיר המתרחש בבוקר שבת מופז בילדותי על שפת הים בתל אביב.

בוקר שבת

מכתפו תלויה תבת אוצר נוטפת
ממנה היא דולה אשר אחוז במקל,
מתמוסס בענג חד.

דביקים ומאשרים אנו
רצים להשטף, אוצרים
מקלות, צדפים, שבבי זכוכית מעגלים לטירתנו
עד שהגלים, שפתיהם מעלות קצף, גואים
על גדות החפיר,
לוחכים חומות וכפות, ידים ופלסטיק.

נסוגים לאטנו, אנחנו
נפרדים משיירי חול ונזפת.
את דגדוג המברשת על הגלגלת
אאצור בכפות רגלי, עם אדוות ריח נפט.

והשמים הולכים וצרים, בין גגות הבתים
במורד רחוב גורדון, באחר צהריים רד.
כל הבקרים שבעולם לא יפתחו רחב כל כך
כאפק שבת, על שפת הים, בילדותי.

(מתוך "איפה זה שם", שופרא 2019)

אני פוקדת את נחלתי -
ארכזות דמיון וזכרון.
הנה הים,

יקום חפשות ילדות, נצת
ומהבהב פרוזות של סיליקט,
אבקת זָהב על מרחביו.
סירות, כאיורי מסע, נוסעות ללא מדה וזמן.

אני כבושה באשר הם ומתפרקד,
כף בדי, בונה עולם.

הזרי שרועים על שני כסאות פסים.
חיוך שובב על פני אבי,
אמי כמו נמסה אליו,
פניה מוצלים.

אחי, שוקד על תעלות חפיר
סביב טירתנו,
מרצין פנים.
לחיי התפוחים שלו נושקות לשמש.

סיסמה של פלא
מהדהדת על כנפי הרוח
כפי מלך החוף, איש השעה -

האנשים שעושים את חיינו טובים ונעימים יותר

נטשה ציגנוב

כרמלה

הגדרת התפקיד של נטשה ציגנוב היא מטפלת פריפרית או מטפלת שטח. מבחינתי היא מתנה יקרה שחברי הקיבוץ קיבלו. ואני אומרת את זה מ"ידע אישי" (הוותיקים בודאי שוכרים את החידון שבו ניתנו תשובות מספרים או מידע אישי). היא מבקרת פעם בשבוע את כל אחד ואחת מהחברים הקשישים. היא מלווה חברים בנסיעות בריאות למרפאה ולמקומות רחוקים יותר, לפעמים פעמיים ביום, וגם עוזרת להשיג תורים למרפאות חוץ שונות. וכשהיא לא מבקרת בבתיים ולא מלווה נסיעות בריאות היא עובדת ב"רב-חן". אני נעזרתי בה לא פעם, היא ליוותה אותי בנסיעות בריאות, לא פעם אחרי שהיא קבעה לי את התור, והראיון הזה מתקיים באחד מהביקורים השבועיים שלה. וכך נטשה עוזרת לנו כבר למעלה משלוש וחצי שנים.

* איך הגעת לתפקיד הזה?

הייתי שכנה של דורקה כששמעתי את קשייה הייתי נכנסת לעזור לה. בימים שעבדתי בחדר האוכל רבקה הלמר פנתה אלי שאעזור לנתקה או לסוזיה כשמטפלת שלהן לא היתה.

אחרי שלוש עשרה שנים היה לי קשה בחדר האוכל, לחץ הדם שלי עלה ובחרתי לצאת לחופשה לטפל בבריאות שלי. כעבור זמן קצר למילה היה מחסור בעובדים ב"רב-חן", וניצו שהיתה אז מש"א הציעה שאעבוד שם. רבקה הלמר היתה המטפלת הפריפרית והיא ביקשה לסיים את תפקידה, הציעו לי להחליף אותה. נפגשתי איתה ולמדתי מה היא עושה בביקורי בית וליווי אנשים. כשהיא סיימה נכנסתי לתלם.

* רגע. תעודת זהות

לידת קזחסטון, בת 61, נשואה ואם לבן ובת, סבתא לנכדה חמודה בת שנתיים... בניו זילנד. עלית לישראל ב-2006.

* למה עלית ארצה?

בעיר שלנו היה ביי"ס שבת ובית כנסת, בעלי ובני הלכו בקביעות לבית הכנסת בערב שבת. הבן רצה ללמוד בישראל, ועלה ב-2006 במסגרת נע"ה לביה"ס בימין אורד ואנחנו עלינו בעקבותיו. ביקשנו מנציג הסוכנות לגור בצפון שיהיה לנו קריר. וכך הגענו לאפיקים.

* ואיך הגעת לשער הגולן?

עבדתי, דרך קבלן, בניקיון חדרים בשער הגולן וגם בחדר האוכל. אבי מילר היה אז המנהל והוא הציע לי לעבוד חודש בקביעות לא דרך הקבלן. בסיום החודש הוא הציע לי לגור בשער הגולן ולעבוד בקביעות בחדר האוכל. ועל כך אני מאוד מודה לו. מאז אני כאן כבר למעלה מ-15 שנים בקיבוץ. אני נהנית לחיות בשער הגולן (חוץ מיולי אוגוסט הלוהטים שבהם אני רוצה לעוף מפה). אני מאוד אוהבת את הקיבוץ ואת האנשים ונהנית לעזור להם. כשהתחלתי בתפקיד הרגשתי כאילו אמא שלי שם מקבלת עזרה כמו שאני נותנת כאן.

דרך המשקפיים שלי / סדרות מומלצות

יפה עברי-קפון

אוגוסט הלוהט משאיר את כולנו בבית אולי יותר מתמיד. דווקא בתקופה זו אין הרבה מה לראות בנטפליקס, אבל "דגתי" עבורכם שתי סדרות מצויינות שמחייבות כל אחד מכם לשאול את עצמו, האם זה מתאים לקיבולת הפנימית שלו.

"מיינד האנטר"

שתי עונות, 19 פרקים בסך הכל, כל פרק כשעה. מתאר את שיטות העבודה שהתפתחו בסוכנות הביון הפדרלי FBI של ארה"ב בניסיון לפענח מקרי רצח סדרתיים. העלילה מתארת את התפתחות המחקר בקרימינולוגיה. משחק מצויין, מותח ומסקרן ואף עוצר נשימה. לבעלי לב חזק למול הזוועות שהאדם מסוגל לו.

"להעיר דובים מרבעם"

סדרה שמחזיקה חמישה פרקים, דוברת גרמנית, מעניינת, עם קצב פנימי, סוגרת קצוות. העלילה מתארת יועצת משפטית צעירה בנבכי פענוח של מקרים תחת חסותה כשצריך להסתכל הכי קרוב לתוך יחידת המשטרה החוקרת. מפתיעה ומרעננת.

בכאן 11 התחילה סדרה מצויינת הנקראת **"סובייצקה"**. זו סדרה דרמה - קומית המשודרת בראשון וחמישי אחרי החדשות, ועוקבת אחר צעירה מבית שאן ממשפחה שעלתה ממדינות חבר העמים לשעבר, והתמודדותה עם סוגיית הזהות הישראלית. מומלץ בחום, אל תחמיצו.

הסרט **"רוקטמן"** הגיע לנטפליקס. רוצו לראות. הוא מתאר את סיפור חייו של הזמר היוצר אלטון ג'ון, כשברקע הרבה מלהיטיו. היה סרט קולנוע מצליח וממש ממש מתאר תקופה בזמן. לכל חובבי המוזיקה של אלטון ג'ון זו חגיגה של ממש. משחק מצויין.

עד כאן להפעם.

בקשה לעזרה בפרויקט אמנות המבוסס על הגדות פסח קיבוציות

שלום רב,

שמי גיא מורג צפלביץ' ואני אוצר עצמאי של תערוכות אמנות.

כמי שנוהג לנבור בכל ערימת וארגז ספרים ברחוב מאז ילדות, ובשנים האחרונות בעיקר, מצאתי עשרות רבות של הגדות מסורתיות של פסח, אותן אספתי מבתים שפינו בשכונתי. במהלך השנים מצאתי גם מספר הגדות קיבוציות מודפסות בסטנסיל, שהפתיעו אותי בשונותן מהנוסח המקובל. בהתייחסותן להיסטוריה בהתהוותה, לימים הראשונים בארץ, לאימי השואה ולחג כפי שהתייחסו אליו בקיבוצים השונים.

בהמשך לגילויים המרתקים, החלטתי להתחיל בימים אלה לעבוד על פרויקט אמנותי חדש, המתבסס על ההגדות הקיבוציות של פסח. אלו מהוות לדעתי את אחד החיבורים החזקים והמעניינים שבין ההיסטוריה של הארץ ובניינה לבין ארון הספרים היהודי, ולקיבוצים יש בכך תפקיד חשוב. במידה ויש בידכם הגדות קיבוציות מודפסות בסטנסיל שאין לכם צורך בהן, אודה לכם אם תוכלו לתרום אותן לפרויקט, שהוא כמובן ללא כוונת רווח. חשוב לי להתייחס לכמה שיותר הגדות מוקדמות מקיבוצים שונים, משנים שונות ובנוסחים שונים (הקודמים לנוסח הקיבוצי האחד המקובל היום).

התערוכה הראשונה בפרויקט תוצג בחג האביב הקרוב בגלריה לאמנות בגבעת חיים איחוד, בהשתתפות אמנים מתחומי יצירה שונים, שיבחרו הגדה ספציפית אליה יתייחסו ביצירתם. בשלב הבא אני מקווה להעביר את התערוכה, שתלך ותגדל עם הזמן, כתערוכה נודדת לחללים שונים בקיבוצים ובערים לקראת חג הפסח. בתחתית הדף הוספתי קישור לדף הפייסבוק שלי בו תוכלו לראות תמונות מפרויקטים ותערוכות אותן אצתי בשנים האחרונות. בתודה גדולה מראש,

ד"ר גיא מורג צפלביץ' טל' 0502126136

כתובתי: רזיאל 10 רמת גן 5224410

ניתן ליצור איתי קשר גם בטלפון, בהודעה/וואטסאפ או דרך הדף שלי בפייסבוק:

<https://www.facebook.com/guy.morag.7>

רגע של עברית

להיעזר ולהיאזר או להתאזר - מה ההבדל ביניהן?

להיעזר זה פשוט לקבל עזרה. למשל, אם יש בעיה בסידור הרכב אפשר להיעזר בפניה טלפונית לסדרן.

להתאזר זה משהו אחר לגמרי: אֶזֶר אֶזֶר, חָגַר ובהשאלה - הִתְחַזְקוּ, הִתְגַּבְּרוּ, הִיָּחוּזוּ נְכוֹן לֵאמֹר תְּכוֹנָה כְּגוֹן סְבֻלָּנוֹת או גְבוּרָה.

לדוגמא: נכון לאמר היאזרו בסבלנות ולא להתאזר בסבלנות.

סיפור קטן על ספורטאי גדול

(בהמשך לתצוגה בארון השבוע לכבוד נח רינג)

בני ברקני

בעלון הקודם פורסם סיפורו היפה של בני ברקני, אך נשמטו בטעות שני גזרי קטעי עיתון. אנחנו מביאים את הסיפור בשנית, עם קטעי העיתונות:

נח רינג בן התשעים, היה ספורטאי מיוחד. את זה כולם יודעים. לאורך שנים רבות הוא סימל את רוח הספורט, ולא פחות מכך את רוח המאבקים לניצחונות ספורטיביים. מאבקים שהיו לעיתים למאבקים במלוא מובן המילה, וכללו לא פעם גם חילופי דברים, חילופי דחיפות ו/או חילופי בעיטות. תלוי באיזה ספורט מדובר. במהלך השנים התייצב מולו יריב קשוח ועיקש ממש כמוהו, ואני מדבר כמובן על עוזי, ואותם קרבות אבא נגד בן במגרשי הכדורגל והכדורסל, היו הסיבה העיקרית לכך שאנחנו הילדים היינו מתאספים בכדי לצפות במשחקים. אבל מתחת לכל המעטה הקשוח נח נשאר תמיד אדם מיוחד. בניגוד לאמרתו המפורסמת של ביל שאנקלי שאמר שהניצחון הוא לא הדבר הכי חשוב אלא הדבר היחידי החשוב, נח היה ספורטאי שזכר תמיד שהדבר הכי חשוב זה להיות בן אדם. וזה מביא אותנו לערב אחד בשנת 1979. על מגרש הכדורסל התכוננה קבוצת הילדים של שער הגולן (זה אנחנו) למשחק נגד אליצור טבריה. אבל כשעלו הילדים מטבריה על המגרש, הרגשנו קצת נבוכים. אולי אפילו מרומים. כלומר, הם היו קטנים. ואני מתכוון ממש קטנים. ולא רק זה, אלא שהיה נראה שזאת הפעם הראשונה שהם בכלל מחזיקים כדור. כל זה נשכח בשנייה שהתחיל המשחק, ואנחנו הסתערנו כמו להקת זאבים על עדר אנטילופות, כלומר יוצאים לטרוף ללא רחמים. חלפו שתי דקות מפתחת המשחק כאשר המשחק קיבל תפנית מפתיעה: החבר נח רינג צעד בנחישות למרכז המגרש ועצר את המשחק. "סליחה שאני מפריע", הוא אמר לשופט, "אבל זה לא בסדר! נראה לך הגיוני שאם יש משחק כזה אז צריכים לשחק עם החמישייה הראשונה?" השופט ההמום אולי חשב לענות, אבל נח המשיך: "זה לא בסדר. במצב כזה נותנים לשחק למי שבדרך כלל משחק פחות!". זאת הייתה מין ניפה כוללנית שכזאת, שכוונה למאמן, לשחקנים, לשופט, לצוות המזכירות, ולצופים. ואז הוא הסתובב ופנה חזרה אל ספסל האבן המוכר. "סליחה שהפרעתי, כן?" הוא הוסיף מעבר לכתפו בזמן שירד מהמגרש. אפילו מיכה חייך בעיניים נוצצות באותו הרגע.

והשחקנים באמת הוחלפו. כל זה לא שינה בהרבה את יחסי הכוחות, וכמה ימים מאוחר יותר הופיעה ידיעה קטנה באחד מעמודי הספורט

הידיעה הזאת גרמה לטלטלה רצינית, אבל דווקא לא בשער הגולן, אלא שני קילומטר מערבה משם, בקיבוץ אפיקים. צביקה אריאב, מי שהיה השמעון מזרחי של הפועל אפיקים, הביט בזעם בעיתון ודרש מייד תגובה הולמת, כלומר לשבור את השיא של שער הגולן.

ואמנם, כשהגיעו הילדים מטבריה לאפיקים הם פגשו את שחקני החמישייה הפותחת, שלא הוחלפו כמעט כל המשחק, ובנוסף הם שמרו אישית לוחצת על כל המגרש, והילדים מטבריה פשוט לא הצליחו להוציא את הכדור אפילו פעם אחת.

הפעם גם לא היה שם אף אחד שיעצור לרגע את המשחק ויגיד שזה ממש לא ספורטיבי.

והשיא באמת נשבר. ממש ככה:

210-0 בכדורסל

שיא מדהים זה הושג במשחק שבו ניצחו ילדי הפועל אפיקים את הפועל טבריה

שיא ישראלי חדש, שקרוב לוודאי אין דומה לו בעולם הגדול, נקבע בשבוע שעבר במשחק כדורסל לילדים מתחם עמק-הירדן: קבוצת הפועל אפיקים גברה על הפועל טבריה 210-0.

כדורסלני אפיקים כבר הובילו במחצית 80-0. דודי בריק קלע 64 נקודות במשחק זה ונדב כהן הוסיף 39 נקודות, שי שפיגור 32 ורוז ניר 30. יצויין, כי בליגת הילדים מתמשך המשחק 32 דקות בלבד. נחונת של הפועל אפיקים שיפר בהרבה את השיא הקודם, שבו החזיקה קבוצת שער-הגולן בי המיטה את אליצור טבריה 124-0. קבוצת אליצור טבריה היא ספקת הנקודות והסלים של יריבותיה במתחם עמק-הירדן. היא נצחנה בידי גליל ונחתון 107-4 ובידי אליצור לכיא 11-113.

לסיפור הזה אין איזה סוף מיוחד. אפשר לומר שזאת אולי רק אנקדוטה קטנה על שיאים. אבל אם חושבים על זה, אז אפשר לראות שנח רינג כדרכו, הראה לנו שלהיות בן אדם זה תמיד הדבר הכי חשוב, ועם כל הכבוד לסטטיסטיקה, יש דברים אחרים שמראים מה אתה. אנשים כמוהו באמת שאין בכל מקום. אנחנו זכינו.

בכוחותינו

איתי טפליץ מתנדב כשנתיים במחלקת רישום ומידע רפואי במרכז הרפואי "צפון" בפוריה. בטקס שנערך במרכז הרפואי קיבל איתי תעודת הצטיינות על מסירותו ורצינותו בתפקיד, וכך נכתב בתעודה: **"איתי מבצע את תפקידו בנועם, רצינות, יסודיות ואחריות רבה. איתי מגדיל ראש ובעל נכונות ללמוד ולהתפתח. מסור למחלקה ולצוות באופן יוצא דופן ועל כן ראוי לציון. יישר כוח!"** ואנחנו מצטרפים לברכות. כל הכבוד!

צוות מנצח

צוות ענף המזון יצא לטיול גיבוש וסיום הקיץ. היה מזג אוויר טוב יחסית, ובעיקר - מצב רוח טוב. **שלי עמוס** סיכמה: "בסיומה של שנה של הרבה שינויים ומאמץ היה חשוב לצאת לעשות כיף ולצחוק. זה היה סיום טוב לקיץ אינטנסיבי ולקיחת הרבה אוויר לפני עונת החגים".

מתחדשים

דורון רות ואביב לשם עשו מבצע של החלפת שלטי ההכוונה הישנים בחדשים בעשר נקודות ברחבי הקיבוץ, כי לקיבוץ יפה מגיעים שלטים יפים... השלטים מראים את הכיוון לנקודות מפתח בקיבוץ, ביניהן חדר אוכל, אירוח כפרי, חניה, גן משחקים, בריכת שחיה ושכונת המגורים. השלטים כתובים בעברית ובאנגלית והם באו במקום שילוט שדה ונשחק עם השנים. תודה רבה **לדבי שחר** שעזרה עם עדכון הכיתוב בשפה האנגלית, ולבנות סטודיו eggdesign

בבית ובחצר

יש לנו עמדת ניפוח חדשה לאופנים. מיקומה מימין לספריה/ארכיון, תחת גג. עמדת הניפוח המיתולוגית ליד "רב-חן" הושבתה מספר רב של פעמים בשל נזקים שנגרמו משימוש לא הולם ומשחק של ילדים עם הברזים והצינורות, עמדה זאת נסגרה לגבי העמדה החדשה- אם נשמור על המתקן החדש - אז יהיה לנו תמיד, ואם לא - אז לא. אחריות על המתקן החדש בידי ענף האופניים, וניתן לפנות במידת הצורך ל**זיו בן סירה**

052-3977338

העבודות שבוצעו בחניית רכבי עובדי "גולן" הן להתקנת עמדות הטענת הרכבים החשמליים של עובדי המפעל ואורחיו.

מ.מ.ש בחצי הגמר!

שבת 10.8.23 הקבוצה שלנו עלתה למשחק חצי הגמר בליגת הקיץ של עמק הירדן. במחזור החמישי והאחרון ניצחה הקבוצה של שער הגולן מסדה ומעגן את גשר. משחק חצי הגמר ייערך במוצ"ש (2.9) בשעה 15:30 נגד דגניה.

בתמונה אלון קידר עם שלשה חשובה בדרך לניצחון.

עדי עזרא באליפות העולם

התחרות התחילה ביום רביעי במקצה מוקדמות שבו עדי הגיע למקום ה-6 ועלה לחצי הגמר. כותבת **שרית**: "ביום שישי, התקיימו שני מקצים מדהימים, בגשם שוטף, חצי הגמר שבו הגיע עדי חמישי והעפיל לגמר B, שבו הגיע למקום השישי והמשמעות היא שכרגע הוא מקום 15 בעולם! יש עוד דרך ארוכה ועבודה קשה מאוד. זה מאוד קשה כדי להשיג את הכרטיס הנכסף לאולימפיאדה - פריז 2024. יש עוד הזדמנות לעשות זאת בשנה הבאה באליפות העולם במאי בהונגריה. אנחנו אנשים מאמינים בהשגחה עליונה ומאמינים מאוד בכוח הרצון האדיר של עדי".

פרידה מנטלי אחיטוב

השבוע נפרדנו מנטלי אחיטוב, שהובילה את גן דולב בשנים האחרונות, באירוע פרידה מרגש שהתקיים באגף הקטן. מאחלים לנטלי בהצלחה. נתגעגע!

דירת אירוח

איה מעדכנת: דירת האירוח נכנסת לשיפוץ מה 15 לנובמבר עד להודעה חדשה. בינתיים נא לא להזמין אחרי מועד זה. תודה.

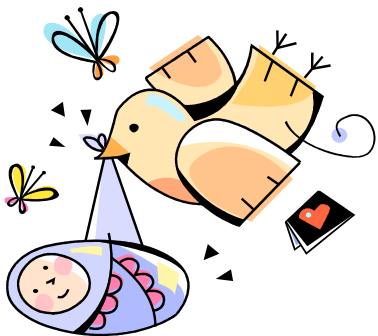
חגגנו את סוף חופשת הקיץ

ביום ג' 22.8 חגגנו בברכה את מסיבת סוף הקיץ של ילדי החינוך החברתי. ביום ה' 24.8 נהננו מרחצה לילית עם מתנפחים ודוכני אוכל (בתשלום). היה כיף!

חילוף נשי

איילת זהר, מזכירת הנהלת שער הגולן, מודיעה:
"עקב יציאתי לחופשת לידה, אסיים לעבוד השבוע. **נטלי סובלמן** תחליף אותי מה-7/9/23. ניפגש בשבילים."

מזל טוב!

אז יילך ומאור צוהר
אהובג הבן
כב איפה ואיים
נין אגוה צוהר
זרכוג אכל המשפחה!